

## Arrest

nr. 321 384 van 10 februari 2025  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN OVERBERGHE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 13 augustus 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 30 juli 2020.

1.2. Op 29 september 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoeker bij arrest nr. X van 4 maart 2021 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 11 september 2023 vernietigde de Raad van State (hierna: de RvS) evenwel voormeld arrest van de Raad.

1.4. Bij arrest nr. X van 29 maart 2024 weigerde de Raad aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker dient op 15 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 18 oktober 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Iraanse nationaliteit te hebben en soennitisch Arabier te zijn. U bent geboren te Ahwaz op (...) mei 1987. U woonde tot aan uw vertrek in Ahwaz, bent hoger opgeleid en werkte er als automechanicus. U bent in januari 2014 getrouwd met J. A. en jullie hebben samen een zoon geboren in 2015. Uw vrouw en kind verblijven momenteel in Ahwaz.*

*In december 2017 nam u deel aan een betoging tegen het Iraanse regime inzake de discriminatie van Arabieren in Ahwaz. Deze protesten draaiden uit op wederzijds geweld tussen de betogers en de ordediensten, uw huis werd beschoten en u raakte door een steen gewond aan uw hoofd. Daags nadien hebt u hiervoor medische hulp gezocht en bleek de verwonding na een CT-scan niet ernstig te zijn. In juni 2019 wilde u uw zus in België bezoeken en kreeg u telefonisch bericht dat uw visum was goedgekeurd. Nog voor uw afreis waren er zware overstromingen in Ahwaz waarbij u samen met vrienden uit uw voetbalploeg deelnam aan hulpacties voor de lokale bewoners. Tijdens deze hulpacties deed u samen met uw neef G. L. S. en uw vriend Q. S. politieke uitspraken inzake het regime dat achter de overstroming zou zitten. Hierdoor hebt u driemaal problemen ondervonden met de Basji. Deze kwamen zich ook na de hulpacties bij de bewoners informeren naar wat jullie aan het doen waren. Een week voor uw vertrek naar België kreeg u bericht dat uw vriend Q. S. was opgepakt. U vernam pas later dat hij werd vrijgelaten, maar omdat u toen vreesde dat u ook op een lijst met gezochte personen stond, hebt u bij het vertrek naar uw zus via een tussenpersoon de controles op de luchthaven omzeild. U verliet Iran op 28 juni 2019 en kwam toe in België op 29 juni 2019.*

*Op 13 augustus 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Iran vreesde u de doodstraf of levenslange opsluiting. Nadat u in België was, vernam u namelijk dat er tevens bij u thuis een huiszoeking had plaatsgevonden waarbij men uw vrouw wilde arresteren. Uw vrouw was echter niet op de hoogte van uw politieke uitspraken tijdens de hulpacties en werd na tussenkomst van anderen uiteindelijk niet meegenomen. Wel nam men uw computer in beslag maar hierop stond niets belastend. Na de huiszoeking zocht de Ettelaat telefonisch contact met uw vrouw en vroegen haar met hen mee te werken. Ze kreeg tot de volgende dag bedenktijd waarna ze haar opnieuw zouden bellen om haar een adres te geven waar ze naartoe kon gaan. Uw vrouw zette haar telefoon af en lichtte uw vader in, die vervolgens zelf werd ook door de Ettelaat werd gecontacteerd en uitgenodigd op de revolutionaire rechtbank waar ze hem meedeelden dat hij aan u moest laten weten dat u diende samen te werken met hen alsook dat ze wisten dat u banden had met de Ahwazi-partij. U weigerde samen te werken hetgeen uw vader hen ook heeft meegedeeld. Daarna hebben uw vrouw noch uw vader nog problemen ondervonden met de autoriteiten. Uw broer werd wel weggestuurd van zijn studies Islamitische wetenschappen en uw neef G. L. S., die in Iran gebleven was, werd er op straat vermoord. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel Iraans paspoort, uw Shenاسنامه of geboortebewijs, uw huwelijksattest en documenten inzake uw huwelijk en opleiding voor. Voorts legde u ook foto's van kogelinslagen, van traangashulzen, van de verwondingen aan uw hoofd, van kopies van de CT-scan en een document voor met hierop een slogan welke u via een Instagrampagina ontving en zelf verder verspreidde voor ter staving van uw deelname aan de protesten van 2017. Inzake de hulpacties in 2019 legde u een kopie van de oproepingsbrief van de rechtbank van 'Al Ikilab' voor alsook enkele foto's waarop uw vriend S. Q. samen met zijn neef staat afgebeeld. Voor wat betreft uw politieke activiteiten in België legde u een USBstick voor met hierop foto's van uw ontmoetingen met A. Z., A. H. en A. H., verantwoordelijken voor het Belgische partijbureau van het Arabisch front voor de bevrijding van Ahwaz alsook een screenshot van uw berichten met leden van de Belgisch afdeling van de partij en een bevestigingsbrief voor van de partij waarin staat dat u sympathisant bent. Tot slot legde u ook een kopie van een brief betreffende plannen om de rivier Karoen te laten opdrogen en een brief van de directrice van het opvangcentrum in België, waarin ze u bedankt voor uw medewerking, voor.*

Op 1 oktober 2020 nam de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde problemen in Iran en u niet aannemelijk had gemaakt dat u omwille van uw voorgehouden politiek profiel in het vizier zou zijn van de Iraanse autoriteiten. Op 3 november 2020 stelde u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) beroep in tegen deze beslissing. In haar arrest 250467 van 4 maart 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. U diende cassatieberoep in tegen dit arrest bij de Raad van State (RvS) op 22 maart 2021. De Raad van State heeft nog geen arrest gevelde.

Zonder België te verlaten hebt u op 15 juli 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Iran vreest u onmiddellijk te worden geëxecuteerd door de Iraanse autoriteiten. Uw problemen die u uiteenzette in uw eerste verzoek om internationale bescherming zijn nog steeds actueel en waar u eerder nog sympathisant was van het Arabisch front voor de bevrijding van Ahvaz (verder AFLA), bent u er in april 2022 actief lid van geworden. U hebt deelgenomen aan protesten in Brussel en u hebt een artikel over de onderdrukking van de inwoners van Ahvaz door het Iraanse regime geplaatst op de facebookaccount van AFLA. Nadat dit artikel online kwam, werd uw vader door de Iraanse autoriteiten gearresteerd en werd hem gevraagd dat u zou terugkeren naar Iran om daar de Iraanse inlichtingendienst te helpen, hetgeen u weigerde. Enkele dagen na de weigeringsbeslissing werd u zelf telefonisch gecontacteerd via een onbekend nummer waarbij u werd meegedeeld dat de gesprekspersoon van de Iraanse ambassade was en waarbij ze vroegen om mee te werken. Indien u zou weigeren zouden de soldaten van Saheb Alzaman u zoeken en afmaken.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u zestien foto's voor betreffende uw deelname aan protesten in Brussel dewelke eveneens werden gepost op het Facebookprofiel van AFLA en legt u een kopie van het artikel voor dat van uw hand is en dat werd gepost op het facebookprofiel van AFLA. Voorts legt u een kopie voor van Messenger-berichten d.d. 2020 waarin iemand van de Iraanse inlichtingendiensten zich voordoeft als vriend van uw vader doch u hebt hem geweigerd en geblokkeerd. U maakt tevens een ondersteuningsbrief van AFLA over waarin ze onder meer bevestigen dat u sinds april 2022 lid bent. Tot slot legt u, op zijn vraag, een begeleidend schrijven van uw advocaat, meester S., neer.

## B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Betreffende uw vraag om een vrouwelijke ambtenaar te verkrijgen (Vragenlijst "Bijzondere Procedurele Noden" DVZ d.d. 19 september 2022) dient te worden aangestipt dat uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 19 september 2022 zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, duidelijk blijkt dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het Commissariaat-generaal is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, moeten worden verleend.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name dat u vreest dat u zal geëxecuteerd worden omwille van uw politieke activiteiten voor AFLA (verklaring volgend verzoek d.d. 19 september 2019, vraag 17 & 20).

*Er moet worden benadrukt dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw beweerde problemen in Iran met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van de hulpacties in 2019 noch naar aanleiding van de protestactie in 2017 en dat uw uiterste geringe betrokkenheid bij AFLA in België geen aanleiding gaf tot een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie daar u geenszins aannemelijk maakte hierdoor in he vizier van het Iraanse regime te staan. Voor wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie van Arabieren in Iraans Kuzestan, werd geoordeeld dat uw aangehaalde persoonlijke problemen dienaangaande onvoldoende zwaarwichtig waren. Deze beslissing van het CGVS werd door de RvV bevestigd op 4 maart 2021. U diende cassatieberoep in tegen dit arrest bij de Raad van State (RvS) op 22 maart 2021. De Raad van State heeft nog geen arrest gevelde. In dit verband dient er echter te worden benadrukt dat de Raad van State zich niet uitspreekt over de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter namelijk niet bevoegd om de feiten andermaal te beoordelen. Bovendien is het in deze fase van de procedure niet toegestaan om vooruit te lopen op de afloop van uw cassatieberoep. Bijgevolg staat de beoordeling van de feiten in dit kader definitief vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

*De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enerzijds niet langer sympathisant maar lid bent van AFLA en dat u anderzijds met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming geen bijkomende zaken wilde vertellen (Verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 19 september 2022 vraag 17). U wierp slechts op dat u bent afgewezen wegens de tolk (Verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 19 september 2022 vraag 17). In dit verband dient evenwel opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat in het kader van uw eerste verzoek georganiseerd werd, hierover niets had vermeld (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 30 juli 2020) noch dat u dit in het kader van de door u ingestelde beroepsprocedure hebt opgeworpen. Uw bewering over tolkproblemen is aldus een post factum verklaring die allerm minst overtuigt en geenszins als een element kan worden gezien dat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u in het kader van uw eerste verzoek opgeworpen asielmotieven kan ombuigen.*

*Voorts legt u een print neer van een Messengerbericht d.d. 20 mei 2020. De inlichtingendiensten hadden aan uw vader vermeld dat ze contact zouden opnemen met u waarbij ze zich zouden voordoen als een vriend van uw vader, hetgeen u met dit bericht wilt staven. Eerst en vooral slaat het werkelijk nergens op dat de Iraanse inlichtingendienst van plan was om in 2020 op dergelijke manier met u in contact te komen en uw vertrouwen te winnen, doch hun werkwijze eerst kenbaar maakten aan uw vader (verklaring volgend verzoek d.d. 19 september 2022). Bovendien is de authenticiteit op geen enkele manier na te gaan en is het een louter post hoc-gegeven dat geenszins de ongeloofwaardigheid van uw beweerde problemen met het Iraanse regime in een ander daglicht kan stellen. Alleen al het gegeven dat u dit element nooit kenbaar heeft gemaakt gedurende de procedure naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, ondergraaft de geloofwaardigheid ervan. Immers op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming.*

*Dat u ondertussen in België lid geworden zou zijn van AFLA (Verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 19 september 2022) kan evenmin aanzien worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Ter staving legt u zestien foto's voor betreffende uw deelname aan een protestactie, legt een print voor van een facebookpost op het profiel van AFLA betreffende een artikel van uw hand en maakt u per email op 21 september 2022 een kopie van een steunbrief van AFLA over waarin deze meedelen dat u sinds april 2022 lid bent, dat u actief op het gebied van cultuur, bewustwording en mensenrechten, dat het regime na uw vertrek uw huis hebben bestormd en dat u internationale bescherming hebt verzocht omdat uw leven in gevaar was. Voorts delen ze mede dat u een actief lid bent, dat u meedoet aan meetings en dat u werkzaam bent voor het front office voor cultuur en informatie. Men bevestigt dat u bij terugkeer gevaar op executie of gevangenisstraf loopt.*

*Voor wat betreft de steunbrief dient te worden opgemerkt dat deze dateert van 10 september 2022 en dat deze duidelijk werd opgesteld in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming. Aangezien de brief verwijst naar feiten in Iran dewelke reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming al volstrekt ongeloofwaardig werden beoordeeld, wordt de ook waarde van*

deze brief danig ondermijnd. Immers, om bewijskrachtig te zijn, dienen dergelijke documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier dus niet het geval is.

Voor wat betreft het artikel van uw hand dat werd gepost op de facebookpagina van AFLA dient opgemerkt dat dit facebookbericht dateert van 9 augustus 2022 en aldus eveneens daterend van na uw volgende verzoek om internationale bescherming, hetgeen – gezien u reeds jaren in contact staat met de organisatie en u reeds in april 2022 lid bent geworden – wederom opportunisme in het kader van uw volgend verzoek doet vermoeden. Bovendien is het ook frappant dat uit het bericht zelf en de vertaling die u zelf toevoegt, blijkt dat het geschreven is in Farsi terwijl u bij uw volgende verzoek aangaf deze taal niet te beheersen (verklaring betreffende de procedure d.d. 19 september 2022). Wat er ook van zij, hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat het bereik van uw artikel heel beperkt is. Het bericht werd slechts drieëndertig keer geliket, kreeg twee keer een heel algemene commentaar en het werd vijftwintig keer gedeeld doch vervolgens werden deze gedeelde berichten slechts tussen de twee en zes keer geliket. Hieruit valt geenszins te besluiten dat u een invloedrijk activist bent. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten en uw onoprechte oppositieactiviteiten zijn, zoals aangehaald, zeer low profile – lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Dat uw vader na de publicatie van het artikel werd gearresteerd door de Iraanse autoriteiten en dat u zelf enkele dagen later telefonisch werd gecontacteerd door de Iraanse ambassade, zijn dan ook niet meer dan een blote bewering die u voorts op geen enkele manier staft.

Voor wat betreft de zestien foto's die u ter staving voorlegt, dient te worden vastgesteld dat hieruit slechts naar voor komt dat u louter aan één protestactie hebt deelgenomen aan het gebouw van de Europese commissie te Brussel waarbij u samen met een tiental anderen, vlag ter hand, enkele leuzen geroepen hebt. Hieruit valt aldus geenszins af te leiden dat u aan meerdere protesten zou hebben deelgenomen (verklaring volgend verzoek, vraag 19), dat u meedoet aan meetings of actief bent in het front office voor cultuur en informatie zoals in de brief wordt beweerd. Aldus dient geconcludeerd dat u niet aantoonbaar dat uw activisme ruimer is dan een éénmalige deelname aan een protestactie voor de gebouwen van de Europese commissie. U beweert nog dat foto's van uw deelname op de facebookpagina van AFLA staan (Verklaring volgend verzoek d.d. 19 september 2022, vraag 19) maar ook in deze kan verwezen worden naar de reeds aangehaalde beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten en uw onoprechte oppositieactiviteiten zijn, zoals aangehaald, zeer low profile – lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Tot slot legt u ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming nog een begeleidend schrijven van uw advocaat voor (Verklaring volgend verzoek, vraag 19). Deze herhaalt echter enkel uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede verzoek en voegt enkel bijkomend toe dat u regelmatig artikels schrijft op Facebook (begeleidend schrijven, 'nieuwe elementen' punt 2.2, p. 4) en dat u nieuwe bedreigingen hebt ontvangen via Facebook-Messenger (begeleidend schrijven, 'nieuwe elementen' punt 2.3, p. 4-5). Hij verwijst hierbij respectievelijk naar het artikel op de Facebookpagina dat ook reeds door u werd voorgelegd en naar het Messengerbericht d.d. 20 mei 2020. Zowel uw lidmaatschap, het artikel op de Facebookpagina van AFLA als het Messengerbericht d.d. 20 mei 2020 werden reeds beoordeeld. Uit niets blijkt dat u 'regelmatig' artikels schrijft, noch valt er in te zien hoe het bericht van 20 mei 2020 als een 'nieuwe bedreiging' kan worden aanzien.

Voor het overige brengt u geen nieuwe elementen aan die voor u de kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroten.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.*

*Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de staatsecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een manifeste beoordelingsfout aan.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij zet vooreerst op theoretische wijze de beginselen van behoorlijk bestuur en de samenwerkingsplicht uiteen. Vervolgens bespreekt hij de nieuwe elementen. Voorts zet hij op omstandige wijze de vluchtelingenstatus uiteen waarbij hij wijst op het objectieve en subjectieve element van een vrees voor vervolging. Verzoeker volhardt hierbij in zijn verklaringen. Hij verwijst in dit verband naar zijn sociale media en het beleid van de Iraanse autoriteiten tegen politieke opposanten en de onderdrukking van vrouwen. Daarnaast betoogt verzoeker dat hij ten minste gehoord diende te worden op het CGVS.

### 2.2. Stukken

Op 8 januari 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de COI focus "IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten" van 10 mei 2023.

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen

op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:  
*“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

*Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

*“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Betreffende uw vraag om een vrouwelijke ambtenaar te verkrijgen (Vragenlijst “Bijzondere Procedurele Noden” DVZ d.d. 19 september 2022) dient te worden aangestipt dat uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 19 september 2022 zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, duidelijk blijkt dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het Commissariaat-generaal is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, moeten worden verleend. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.”*

Verzoeker laat bovenstaande terechte weigeringsmotieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

#### 2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. In het kader van zijn huidig (eerst volgend) verzoek om internationale bescherming volhardt verzoeker in zijn initieel vluchtrelaas en benadrukt hij zijn verklaringen zoals afgelegd bij zijn eerste beschermingsverzoek, namelijk zijn vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten. Daarnaast verklaarde verzoeker lid te zijn geworden van het Arabisch front voor de bevrijding van Ahvaz (hierna: AFLA) en deel te nemen aan betogingen in Brussel.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek bezorgde verzoeker het CGVS foto's betreffende zijn deelname aan protesten in Brussel dewelke eveneens werden gepost op het Facebookprofiel van AFLA, een kopie van zijn artikel gepost op het Facebookprofiel van AFLA, een kopie van Messenger-berichten van 2020 waarin iemand van de Iraanse inlichtingendiensten zich voordoeft als vriend van zijn vader doch heeft



verzoeker hem geweigerd en geblokkeerd, een ondersteuningsbrief van AFLA met de bevestiging dat hij sinds april 2022 lid is en een begeleidend schrijven van zijn advocaat.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het eerst volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.4. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten die hij in het kader van eerste beschermingsverzoek heeft afgelegd, kan aangestipt worden dat deze reeds door het CGVS en de Raad op pertinente wijze werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd:

*“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name dat u vreest dat u zal geëxecuteerd worden omwille van uw politieke activiteiten voor AFLA (verklaring volgend verzoek d.d. 19 september 2019, vraag 17 & 20). Er moet worden benadrukt dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw beweerde problemen in Iran met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van de hulpacties in 2019 noch naar aanleiding van de protestactie in 2017 en dat uw uiterste geringe betrokkenheid bij AFLA in België geen aanleiding gaf tot een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie daar u geenszins aannemelijk maakte hierdoor in het vizier van het Iraanse regime te staan. Voor wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie van Arabieren in Iraans Kuzestan, werd geoordeeld dat uw aangehaalde persoonlijke problemen dienaangaande onvoldoende zwaarwichtig waren. (...)”*

Hoewel bij arrest nr. 257 268 van 11 september 2023 de RvS het arrest nr. 250 467 van 4 maart 2021 vernietigde van de Raad die de beslissing van 29 september 2020 van het CGVS bevestigde, moet opgemerkt worden dat na voormeld cassatiearrest de Raad een nieuw arrest velde. Bij arrest nr. 304 138 van 29 maart 2024 bevestigde de Raad uiteindelijk de beslissing van het CGVS en weigerde verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die

resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer blijft vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in zijn eerder verzoek om internationale bescherming en thans elementen aanreikt die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt hij niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Inzake de documenten die verzoeker neerlegt en de verklaringen die hij aflegt in kader van zijn huidig (volgend) verzoek om internationale bescherming wordt er in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

*“De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enerzijds niet langer sympathisant maar lid bent van AFLA en dat u anderzijds met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming geen bijkomende zaken wilde vertellen (Verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 19 september 2022 vraag 17). U wierp slechts op dat u bent afgewezen wegens de tolk (Verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 19 september 2022 vraag 17). In dit verband dient evenwel opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat in het kader van uw eerste verzoek georganiseerd werd, hierover niets had vermeld (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 30 juli 2020) noch dat u dit in het kader van de door u ingestelde beroepsprocedure hebt opgeworpen. Uw bewering over tolkproblemen is aldus een post factum verklaring die allerm minst overtuigt en geenszins als een element kan worden gezien dat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u in het kader van uw eerste verzoek opgeworpen asielmotieven kan ombuigen.*

*Voorts legt u een print neer van een Messengerbericht d.d. 20 mei 2020. De inlichtingendiensten hadden aan uw vader vermeld dat ze contact zouden opnemen met u waarbij ze zich zouden voordoen als een vriend van uw vader, hetgeen u met dit bericht wilt staven. Eerst en vooral slaat het werkelijk nergens op dat de Iraanse inlichtingendienst van plan was om in 2020 op dergelijke manier met u in contact te komen en uw vertrouwen te winnen, doch hun werkwijze eerst kenbaar maakten aan uw vader (verklaring volgend verzoek d.d. 19 september 2022). Bovendien is de authenticiteit op geen enkele manier na te gaan en is het een louter post hoc-gegeven dat geenszins de ongeloofwaardigheid van uw beweerde problemen met het Iraanse regime in een ander daglicht kan stellen. Alleen al het gegeven dat u dit element nooit kenbaar heeft gemaakt gedurende de procedure naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, ondergraaft de geloofwaardigheid ervan. Immers op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming.*

*Dat u ondertussen in België lid geworden zou zijn van AFLA (Verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 19 september 2022) kan evenmin aanzien worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Ter staving legt u zestien foto's voor betreffende uw deelname aan een protestactie, legt een print voor van een facebookpost op het profiel van AFLA betreffende een artikel van uw hand en maakt u per email op 21 september 2022 een kopie van een steunbrief van AFLA over waarin deze meedelen dat u sinds april 2022 lid bent, dat u actief op het gebied van cultuur, bewustwording en mensenrechten, dat het regime na uw vertrek uw huis hebben bestormd en dat u internationale bescherming hebt verzocht omdat uw leven in gevaar was. Voorts delen ze mede dat u een actief lid bent, dat u meedoet aan meetings en dat u werkzaam bent voor het front office voor cultuur en informatie. Men bevestigt dat u bij terugkeer gevaar op executie of gevangenisstraf loopt.*

*Voor wat betreft de steunbrief dient te worden opgemerkt dat deze dateert van 10 september 2022 en dat deze duidelijk werd opgesteld in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming. Aangezien de brief verwijst naar feiten in Iran dewelke reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming al volstrekt ongeloofwaardig werden beoordeeld, wordt de ook waarde van deze brief danig ondermijnd. Immers, om bewijskrachtig te zijn, dienen dergelijke documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier dus niet het geval is.*

*Voor wat betreft het artikel van uw hand dat werd gepost op de facebookpagina van AFLA dient opgemerkt dat dit facebookbericht dateert van 9 augustus 2022 en aldus eveneens daterend van na uw volgende verzoek om internationale bescherming, hetgeen – gezien u reeds jaren in contact staat met de organisatie en u reeds in april 2022 lid bent geworden – wederom opportunisme in het kader van uw volgend verzoek doet vermoeden. Bovendien is het ook frappant dat uit het bericht zelf en de vertaling die u zelf toevoegt, blijkt dat het geschreven is in Farsi terwijl u bij uw volgende verzoek aangaf deze taal niet te beheersen (verklaring betreffende de procedure d.d. 19 september 2022). Wat er ook van zij, hoe*

*dan ook dient te worden vastgesteld dat het bereik van uw artikel heel beperkt is. Het bericht werd slechts drieëndertig keer geliket, kreeg twee keer een heel algemene commentaar en het werd vijftientig keer gedeeld doch vervolgens werden deze gedeelde berichten slechts tussen de twee en zes keer geliket. Hieruit valt geenszins te besluiten dat u een invloedrijk activist bent. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten en uw onoprechte oppositieactiviteiten zijn, zoals aangehaald, zeer low profile – lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Dat uw vader na de publicatie van het artikel werd gearresteerd door de Iraanse autoriteiten en dat u zelf enkele dagen later telefonisch werd gecontacteerd door de Iraanse ambassade, zijn dan ook niet meer dan een blote bewering die u voorts op geen enkele manier staft.*

*Voor wat betreft de zestien foto's die u ter staving voorlegt, dient te worden vastgesteld dat hieruit slechts naar voor komt dat u louter aan één protestactie hebt deelgenomen aan het gebouw van de Europese commissie te Brussel waarbij u samen met een tiental anderen, vlag ter hand, enkele leuzen geroepen hebt. Hieruit valt aldus geenszins af te leiden dat u aan meerdere protesten zou hebben deelgenomen (verklaring volgend verzoek, vraag 19), dat u meedoet aan meetings of actief bent in het front office voor cultuur en informatie zoals in de brief wordt beweerd. Aldus dient geconcludeerd dat u niet aantoonbaar dat uw activisme ruimer is dan een éénmalige deelname aan een protestactie voor de gebouwen van de Europese commissie. U beweert nog dat foto's van uw deelname op de facebookpagina van AFLA staan (Verklaring volgend verzoek d.d. 19 september 2022, vraag 19) maar ook in deze kan verwezen worden naar de reeds aangehaalde beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten en uw onoprechte oppositieactiviteiten zijn, zoals aangehaald, zeer low profile – lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.*

*Tot slot legt u ter staving van uw volgend verzoek om internationale bescherming nog een begeleidend schrijven van uw advocaat voor (Verklaring volgend verzoek, vraag 19). Deze herhaalt echter enkel uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede verzoek en voegt enkel bijkomend toe dat u regelmatig artikels schrijft op Facebook (begeleidend schrijven, 'nieuwe elementen' punt 2.2, p. 4) en dat u nieuwe bedreigingen hebt ontvangen via Facebook-Messenger (begeleidend schrijven, 'nieuwe elementen' punt 2.3, p. 4-5). Hij verwijst hierbij respectievelijk naar het artikel op de Facebookpagina dat ook reeds door u werd voorgelegd en naar het Messengerbericht d.d. 20 mei 2020. Zowel uw lidmaatschap, het artikel op de Facebookpagina van AFLA als het Messengerbericht d.d. 20 mei 2020 werden reeds beoordeeld. Uit niets blijkt dat u 'regelmatig' artikels schrijft, noch valt er in te zien hoe het bericht van 20 mei 2020 als een 'nieuwe bedreiging' kan worden aanzien.*

*Voor het overige brengt u geen nieuwe elementen aan die voor u de kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroten."*

*Door te volharden in zijn eerdere verklaringen en in zijn politieke activiteiten met de verwijzing naar algemene persartikels en academische literatuur, brengt verzoeker geenszins dienstige elementen bij die voorgaande omstandige en concrete motieven in zijn hoofdte kunnen ontcrachten.*

Inzake verzoekers politieke activiteiten, wijst de Raad erop dat verzoeker de appreciatie en gevolgtrekkingen van verweerder betwist doch er hoe dan ook niet in slaagt een ander licht te werpen op de eerder gemaakte analyse in het arrest nr. 304 138 van 29 maart 2024 en het besluit zoals ook herhaald door verweerder in zijn aanvullende nota, gebaseerd op actuele landeninformatie, dat er geen indicatie is dat de Iraanse autoriteiten op zoek zijn naar hem en hij als politieke opposant bestempeld en vervolgd zal worden door het Iraanse regime.

De Raad benadrukt dat uit de beschikbare COI focus "IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten" van 10 mei 2023, nogmaals bijgebracht door verweerder middels diens aanvullende nota, immers blijkt dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in

het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21). In casu moet beklemtoond worden dat verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en er evenwel slechts sprake is van een beperkt zichtbaar profiel zoals reeds correct aangestipt door verweerder waaruit gelet op de beschikbare landeninformatie geen beschermingsnood blijkt.

Niettegenstaande in deze COI Focus erop wordt gewezen dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Iran te beoordelen. Bovendien moet er worden aangestipt dat reeds in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek werd aangestipt dat uit de destijds beschikbare landeninformatie kon vastgesteld worden dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten.

Wat betreft de monitoring van Iraniërs in het buitenland, besluit de Raad dat het loutere gegeven dat Iraniërs in het buitenland gemonitord (kunnen) worden en daar politieke activiteiten hebben ipso facto met zich meebrengt dat zij bij terugkeer systematisch dreigen vervolgd te worden en de loutere monitoring en hebben van politieke activiteiten zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De actuele algemene landeninformatie in acht genomen heeft verweerder op goede gronden geoordeeld dat uit de aangehaalde elementen en bijgebrachte stukken niet zonder meer kan opgemaakt worden dat verzoeker een verhoogd risicoprofiel heeft.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk

niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in zijn hoofd niet aantoonde of aannemelijk maakt. De Raad herhaalt hierbij dat het vluchtrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden en hij niet heeft aangetoond dat hij vóór zijn (legaal) vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperten verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoeker, die Iran legaal is uitgereisd (Verklaring DVZ van 28 januari 2020, p. 12), bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zal worden naar de redenen van zijn vertrek en asielrelaas betekent niet zonder meer dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofdte van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas, kan niet blijken dat verzoeker eerder in de negatieve aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat hij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoeker toont nergens aan dat hij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoeker bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld.

Wat betreft verzoekers verwijt dat hij niet ten gronde gehoord werd naar aanleiding van de nieuwe elementen, stipt de Raad aan dat in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming de commissaris-generaal niet verplicht is om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.”* Voorts dient erop gewezen dat verzoeker tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) in het kader van het huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van de verklaringen aldaar na zou gaan of het verzoek al dan niet ontvankelijk zal worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om hem voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud (Verklaring volgend verzoek van 19 september 2022, tweede pagina, onder de hoofding “MOTIEVEN”). Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van het volgend verzoek reeds bij de DVZ aan te brengen of toe te lichten waarom dit niet kan. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen bij de DVZ. Uit het administratief dossier blijkt overigens dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (eerste volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (eerst volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Bovendien heeft verzoeker middels de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal waarbij wordt aangestipt dat hij door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om op de weigeringsmotieven te reageren. In casu is de Raad van oordeel dat verzoeker ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad om in zijn verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze nadere toelichting te verschaffen inzake de neergelegde stukken. Met de elementen aangevoerd in het verzoekschrift is bij huidig arrest terdege rekening gehouden.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het huidig volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (eerst volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad benadrukt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn eerst volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (eerst volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend vijftientig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU